Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. April 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XI.

Wydany i rozesłany dnia 7. Kwietnia 1859.

46.

Kaiserliche Verordnung vom 12. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 46, ausgegeben am 24. März 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Haftung für das Verschulden der Gerichtsbeamten und die Behandlung der Syndikatsbeschwerden.

Um die Haftung für die Amtshandlungen der Gerichtsbehörden und Gerichtspersonen den Parteien gegenüber und die Art der Geltendmachung der auf Grund dieser Haftung gestellten Ansprüche zu regeln, finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes zu verordnen, wie folgt:

§. 1.

Wenn eine richterliche Person bei der Justizverwaltung schuldbarer Weise durch Verletzung oder Vernachlässigung ihrer Amtspflicht (§ 1294 des allgem. bürgerl. Gesetzbuches) einer Partei Schaden zufügt, so ist sie der letzteren, soferne dieselbe auf andere Weise den Ersatz zu erlangen nicht vermag, zur vollen Schadloshaltung verpflichtet und hiezu im Syndikatswege zu verhalten.

§. 2.

Diese Verbindlichkeit erstreckt sich auf alle Civil- und Militär-Gerichtsbehörden und Aemter, dieselben mögen die Gerichtsbarkeit in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten oder die Strafgerichtsbarkeit dem vollen Umfange nach ausüben, oder nur einen Theil der dahin gehörigen Geschäfte besorgen. Sie erstreckt sich auch auf alle Personen, welche bei diesen Behörden und Aemtern im Dienste stehen, oder zur Vornahme gerichtlicher Amtshandlungen bestellt sind, soferne ihnen hinsichtlich der Erfüllung ihrer Amtspflichten ein Verschulden zur Last fällt.

Bezüglich der Hypothekenbewahrer im lombardisch-venetianischen Königreiche und in Dalmatien bleiben die bestehenden Gesetze in Kraft.

§. 3.

Daraus allein, daß eine gerichtliche Verfügung oder Entscheidung von der höheren Behörde abgeändert oder aufgehoben wird, folgt noch keine Verbindlichkeit des unteren Gerichtes zum Schadenersatze. Auch ist dasselbe für Entscheidungen in streitigen Rechtsangelegenheiten und anderen Parteisachen, in welchen die Beschädigten den erlittenen Nachtheil durch Rechtsmittel und Beschwerden selbst hätten abwenden oder dessen Gutmachung bewirken können, nicht verantwortlich.

46.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 46, wydana dnia 24. Marca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące odpowiedzialności za przewinienia urzędników sądowych i postępowania z zażaleniami syndykackiemi.

Celem uregulowania tak odpowiedzialności za czynności urzędowe władz sądowych tudzież osób sądowych naprzeciw stronom, jako też sposobu poszukiwania pretensyj, na podstawie téjże odpowiedzialności roszczonych, rozporządzam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu co następuje:

§. 1.

Jeżeli osoba, piastująca urząd sędziowski, w wymierzeniu sprawiedliwości zawiniającym sposobem wyrządza stronie szkodę przez naruszenie lub zaniedbanie obowiązku urzędu swego (§. 1294 powszechnéj księgi ustaw cywilnych), obowiązaną będzie, wynadgrodzić jéj zupełnie szkodę, jeżeli to w inny sposób uskutecznić się nie da, i zniewoloną być ma do tego w drodze syndykata.

§. 2.

Obowiązek ten odnosi się do wszystkich władz i urzędów sądowych tak cywilnych jak wojskowych bez różnicy, czy one w całéj objętości wykonują sądownictwo w sprawach cywilnych lub karnych, czy tylko część interesów takowych. Dotyczy też wszystkich osób, przy urzędach i władzach rzeczonych w służbie będących, lub do przedsiębrania sądowych czynności urzędowych zlecenie mających, o ile im względem wykonania ich powinności urzędowych wina przypisaną będzie.

Co się tyczy zachowawców hypotek w Królestwie Lombardzko-Weneckiém i w Dalmacyi pozostają w mocy ustawy istniejące.

§. 3.

Li z tego powodu, że sądowe rozporządzenie lub rozstrzygnienie przez wyższą władzę zmienioném lub zniesioném zostało, nie wynika jeszcze zobowiązanie niższego sądu do wynagrodzenia szkody. Tenże równie nie jest odpowiedzialnym za rozstrzygnienia w spornych sprawach cywilnych lub innych interesach stron dotyczących, w którychby poszkodowani odwrócić byli mogli sami stratę doznaną, przez środki prawne i zażalenia lub też odwetować takową.

§. 4.

Soferne in der gegenwärtigen Verordnung nicht besondere Bestimmungen gegeben werden, haben bei Beurtheilung der Verbindlichkeit zum Ersatze und der Erlöschung derselben die Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zur Richtschnur zu dienen.

§. 5.

Für den in einer Rathsversammlung gefaßten Beschluß haften alle Mitglieder des Gerichtes, welche der Berathschlagung mit entscheidender Stimme beigewohnt, und nicht eine andere Meinung geäußert haben, zur ungetheilten Hand.

Wenn jedoch der begangene Fehler nur in einer unrichtigen oder unzureichenden Darstellung der Thatsachen in dem Referate seinen Grund hat, sind der Referent und der etwa bestellte Correferent allein zu haften verpflichtet.

Der Vorsitzende ist nur in soferne verantwortlich, als er bei gleich getheilten Stimmen mit seiner Stimme den Ausschlag gegeben, oder eigene Amtsobliegenheiten verletzt oder vernachlässiget hat.

§. 6.

Der von einem untergeordneten Beamten durch Verletzung oder Vernachlässigung seiner Amtspflichten verursachte Schade muß von ihm selbst ersetzt werden. Vorgesetzte, welchen nicht durch besondere Vorschriften die Haftung für die Handlungen eines Untergebenen auferlegt ist, sind, wenn der Letztere den Ersatz zu leisten nicht vermag, dafür nur in soferne verantwortlich, als ihnen Vernachlässigung pflichtmäßiger Aufsicht oder ein anderes eigenes Verschulden zur Last fällt.

§. 7.

Für die Ersatzansprüche, welche aus der Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten hinsichtlich der Verwahrung der den landesfürstlichen Gerichtsbehörden oder deren Abgeordneten, oder den landesfürstlichen Steuer- und gerichtlichen Depositenämtern gesetzmäßig übergebenen Vermögenschaften abgeleitet werden, haftet unmittelbar der Staatsschatz (§. 22).

Die Haftung der Gemeinden für die ihnen oder ihren Abgeordneten übertragenen gerichtlichen Amtshandlungen wird durch besondere Verordnungen bestimmt.

§. 8.

Der Staat und die Gemeinden sind, in soferne ihre Haftung nach §. 7 überhaupt Platz greift, berechtiget, den Rückersatz von den schuldtragenden Beamten und Angestellten nach den, in den §§. 2—6 dieser Verordnung und in dem bürgerlichen Rechte enthaltenen Bestimmungen zu fordern.

§. 4.

O ile niniéjsze Rozporządzenie nie zawiéra osobnych Postanowień, służyć mają przy ocenianiu zobowiązania do wynadgrodzenia szkody tudzież wygaśnienia onegoż przepisy powszechnéj księgi ustaw cywilnych za skazówkę.

§. 5.

Za uchwałę powziętą w posiedzeniu radném, odpowiedzialnymi są wszyscy członkowie sądu solidarnie, którzy z głosem stanowczym przy obradzie się znajdowali, a innego zdania nie objawili.

Atoli jeżeli błąd popełniony zasadza się tylko na mylném lub niedostateczném przedstawieniu okoliczności w referacie, wyłącznie odpowiedzialnymi są referent i koreferent, gdzie takowy jest ustanowiony.

Prezydujący o tyle tylko jest odpowiedzialnym, o ile przy głosach równo podzielonych głos jego zadecydował, lub własne powinności urzędowe naruszył lub zaniechał.

§. 6.

Szkodę, jaką podrzędny urzędnik zrządził przez naruszenie lub zaniedbanie swoich obowiązków urzędowych, tenże sam wynagrodzić musi. Przełożeni, na których nie jest włożona osobnemi przepisami odpowiedzialność za czynności podwładnego, jeżeli ten nie jest w stanie wynagrodzić szkody, o tyle tylko są odpowiedzialnymi, o ile na nich zaniedbanie obowiązkowego nadzoru cięży lub inne własne przewinienie.

§. 7.

Co się tyczy pretensyj, wynikających z naruszenia lub zaniedbania obowiązków urzędowych względem zachowania majątków, prawnie oddanych Cesarskim władzom sądowym lub ich zlecennikom, albo Cesarskim poborowym i sądowym urzędom depozytowym, odpowiedzialnym jest za nie wprost skarb Państwa (§. 22).

Odpowiedzialność gmin za poruczone im lub ich zlecennikom sądowe czynności urzędowe, osobnemi rozporządzeniami ustanowiona będzie.

§. 8.

Tak Rząd jak gminy, o ile w ogólności zachodzi odpowiedzialność ich wedle §. 7, prawo mieć będą żądać powrotu od urzędników i ustanowionych winę mających, wedle Postanowień, w §§. 2—6 niniéjszego Rozporządzenia i w prawie cywilném zawartych.

§. 9.

Die Entschädigungsansprüche der Parteien sind mittelst eines besonderen Gesuches bei dem zuständigen Oberlandesgerichte (beziehungsweise dem Militär-Appellationsgerichte), und wenn es sich um das Verschulden eines Obergerichtes handeln sollte, bei dem obersten Gerichtshofe (der obersten Militär-Gerichtsbehörde) anzubringen.

Dieses Gesuch muß die bestimmte Angabe der Thatsachen, woraus der Schade entsprungen ist, und des Betrages oder Gegenstandes der Entschädigung enthalten, und mit den erforderlichen Beweismitteln, soweit die Partei dieselben beizubringen vermag, versehen sein. Der Partei bleibt freigestellt, dieses Gesuch selbst zu verfassen, oder sich eines zur Vertretung berechtigten Rechtsfreundes hiezu zu bedienen.

Gesuche, welche sich schon ihrem Inhalte nach als unzulässig darstellen, sind mit Angabe der Gründe sogleich zurückzuweisen.

§. 10.

Scheint das Entschädigungsgesuch gegründet, so hat der höhere Richter darüber von Amtswegen entweder selbst, oder durch ein unbefangenes Gericht erster Instanz, oder nach Umständen durch eigene Commissionen zur Erforschung des Verschuldens und zur Ausmittlung des zu leistenden Ersatzes die erforderliche Untersuchung zu pflegen, und in derselben nicht nur die Behörde, bei welcher die Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten stattgefunden haben soll, sondern auch jeden einzelnen Beamten oder Angestellten, welchem die Leistung eines Ersatzes obliegen könnte, sowohl über die Versäumung der Amtspflicht, als über den Gegenstand und Betrag des angesprochenen Ersatzes schriftlich oder mündlich zu vernehmen.

Ueber die hieraus erwachsenen, oder sonst von Amtswegen gesammelten Acten ist die mündliche oder schriftliche Aeußerung der Finanzprocuratur oder des sonst für den Staatsschatz bestellten Vertreters, wenn derselbe zur Haftung verpflichtet ist (§. 7), oder jene der Gemeinde, wenn dieser die Haftung obliegt, einzuholen.

§. 11.

Bei Führung dieser Untersuchung ist von Amtswegen Sorge zu tragen, daß rechtsbeständig außer Zweifel gesetzt werde, ob und welche Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten stattgefunden habe, welchen Beamten oder Angestellten dieselbe zur Last falle, und ob dabei böse Absicht oder Versehen zum Grunde gelegen sei.

Das Verfahren ist so einzurichten, daß alle Betheiligten mit Gründlichkeit vernommen, alle zum Vor- und Nachtheile derselben gereichenden Umstände mit gleicher Sorgfalt von Amtswegen erhoben, und nach Erforderniß alle Beweisarten der Civil-Proceßordnung, ohne an die Form derselben gebunden zu sein, in Anwendung gebracht werden.

§. 9.

Pretensyje stron o wynagrodzenie wniesione być winny za pomocą osobnéj prośby do właściwego wyższego sądu krajowego (względnie do sądu wojskowego apelacyjnego), a gdy chodzi o przewinienie wyższego sądu, do Najwyższego Trybunału (Najwyższéj Władzy Wojskowo-sądowéj).

Prośba takowa zawierać musi pewne oznaczenie okoliczności, z których szkoda wynikła, niemniéj kwoty lub przedmiotu wynagrodzenia, i opatrzona być dowodami wymaganemi, o ile je strona przedłożyć jest w stanie. Stronie do woli pozostawioném jest, czy sama prośbę ułożyć chce, lub téż użyć rzecznika do zastępstwa uprawnionego.

Prośby już z treści się wykazujące jako niedopuszczalne mają natychmiast być odrzucone z wymienieniem powodów.

§. 10.

Jeżeli prośba o wynagrodzenie zdaje się być uzasadnioną, natenczas wyższy sędzia z urzędu albo sam, albo przez bezparcyjalny sąd pierwszéj instancyi lub wedle okoliczności przez własne komisyje przeprowadzić ma śledztwo potrzebne do wykrycia przewinienia i oznaczenia wynagrodzenia, i wysłuchać piśmiennie lub ustnie nie tylko władzę, u któréj zaszło naruszenie lub zaniedbanie obowiązków urzędowych, lecz téż każdego pojedynczego urzędnika lub ustanowionego, któryby do wynagrodzenia zobowiązanym być mógł, a to tak co do zaniedbania obowiązku urzędowego, jak co do przedmiotu i kwoty wynagrodzenia żądanego.

Względem aktów ztąd urosłych lub z urzędu zebranych zasięgnąć należy oświadczenia ustnego lub piśmiennego Prokuratury Skarbowéj lub zastępcy Skarbu Państwa, jeżeli ten do odpowiedzialności jest obowiązanym (§. 7), albo téż oświadczenia gminy, gdy ta odpowiedzialną jest.

§. 11.

Przy prowadzeniu śledztwa rzeczonego z urzędu staranie mieć należy, ażeby prawomocnie udowodnioném było, czy i jakie naruszenie lub zaniedbanie obowiązków urzędowych nastąpiło, na których urzędnikach lub ustanowionych takowe cięży, i czy przytém zły zamiar lub uchybienie zachodziło.

Postępowanie w ten sposób powinno być urządzone, ażeby wszyscy interesowani, gruntownie byli wysłuchani, wszystkie okoliczności im korzystne lub szkodliwe, z równą starannością z urzędu były dochodzone, i wedle potrzeby wszelkie dowody procedury cywilnéj, nie wiążąc się do jéj formy, były zastósowane.

Insbesondere sind sowohl der Beschwerdeführer zur Begründung seiner Ansprüche, als die Personen, welchen ein Ersatz zur Last fallen soll, und in soferne der Staatsschatz oder eine Gemeinde betheiliget erscheint deren Vertreter zur Beibringung aller, zu ihrer Vertheidigung dienenden Gründe und Beweismittel aufzufordern, und dabei in Kenntniß zu setzen, daß die Entscheidung, welche über die Untersuchung zu erfolgen hat, für Alle und jeden Einzelnen in allen Beziehungen verbindlich und der Rechtsweg gegen dieselbe nicht zulässig sein werde.

§. 12.

Jede betheiligte Partei ist von Allem, was in der Untersuchung zu ihrem Vor- oder Nachtheile erhoben worden ist, auf solche Weise in Kenntniß zu setzen, daß ihr zur Ausführung ihres Rechtes oder ihrer Vertheidigung die Anwendung aller rechtlichen Mittel möglich gemacht werde.

Zu diesem Ende ist die Untersuchung nöthigen Falles durch wiederholte Vernehmungen so lange fortzusetzen, bis in jeder Beziehung ein gegründetes Erkenntniß geschöpft werden kann.

Ergibt sich bei der Schöpfung des Erkenntnisses oder im Falle des Recurses bei Erledigung desselben, daß die Untersuchung noch nicht den erforderlichen Grad der Vollständigkeit erreicht habe, so ist vorläufig eine zweckmäßige Ergänzung derselben zu veranlassen. Mit gleicher Sorgfalt ist auch darauf zu sehen, daß unter keinem Vorwande einer nicht unvermeidlichen Verzögerung stattgegeben werde.

§. 13.

Ist die Vernehmung aller oder eines Theiles der Gerichtsbeamten und Angestellten, denen die Verletzung oder Vernachlässigung ihrer Amtspflichten zur Schuld gelegt wird, unmöglich und können auch deren Vertreter oder Erben wegen unbekannten Aufenthaltes oder aus anderen Gründen nicht vernommen werden, so ist deswegen die Einleitung oder Fortsetzung und Beendigung der Verhandlnng nicht aufzuhalten. Für die bemerkten Personen aber sind Curatoren zu bestellen, und das Verfahren ist mit diesen ordnungsmäßig zu pflegen.

§. 14.

Nach geschlossener Verhandlung ist von dem höheren Gerichte über dieselbe die Entscheidung zu fällen. Hiezu ist bei dem Obergerichte eine Versammlung von acht Räthen, oder, wenn dasselbe nur mit dieser, oder einer geringeren Zahl von Räthen versehen sein sollte, die volle Rathsversammlung, bei dem obersten Gerichtshofe aber eine Versammlung von zehn Räthen und bei der obersten Militär-Gerichtsbehörde die Anwesenheit sämmtlicher Stimmführer unter dem Vorsitze des Präsidenten oder dessen Stellvertreters erforderlich.

Die Beurtheilung hat sich auf folgende Puncte zu erstrecken:

1. welchen Personen eine Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflicht zur Last falle;

Mianowicie wezwani być mają, nie tylko zażalający się do uzasadnienia pretensyj swych, lecz téż osoby, na które wynagrodzenie nałożoném być ma, a gdzie skarb Państwa lub gmina interesowaną jest, ich zastępcy do przedłożenia wszelkich do obrony im służących powodów i dowodów, przyczém zawiadomić ich należy, iż rozstrzygnienie, jakie w przedmiocie śledztwa nastąpi, dla wszystkich i każdego pojedynczego pod każdym względem obowiązywać będzie, i przeciw niemu nie będzie przypuszczoną zwyczajna droga prawa.

§. 12.

Każda interesowana strona o wszystkiém, co w śledztwie na jéj korzyść lub szkodę wyprowadzoném będzie, w taki sposób zawiadomioną być ma, ażeby w stanie była zastósować wszelkie prawne środki do przeprowadzenia prawa swego lub obrony.

Tym końcem śledztwo w razie potrzeby przez powtórne wysłuchania dopóty ma być prowadzone, aż pod każdym względem można będzie wydać wyrok uzasadniony.

Jeżeli przy orzeczeniu wyroku lub w razie rekursu przy załatwieniu onegoż wykaże się, iż śledztwo nie otrzymało potrzebnego stopnia dokładności, zarządzić należy stósowne uzupełnienie onegoż. Z równą téż starannością na to baczyć należy, ażeby pod żadnym pozorem nie potrzebna zwłoka nie miała miejsca.

§. 13.

Jeżeli wysłuchanie wszystkich lub pewnéj części urzędników sądowych i ustanowionych, na których cięży naruszenie lub zaniedbanie obowiązków urzędowych, nie jest możliwe, a nie mogą także i zastępcy ich lub spadkobiercy dla niewiadomego pobytu lub z innych powodów być wysłuchani, wyprowadzenie lub dalszy ciąg i ukończenie rozprawy, pomimo to nie będzie zatrzymane. Dla rzeczonych osób atoli mają być kuratorowie ustanowieni, z którymi postępowanie stósownie będzie odbywane.

§. 14.

Po ukończonéj rozprawie sąd wyższy orzec winien rozstrzygnienie. Do tego przy sądzie wyższym potrzebne jest zgromadzenie ośmiu radców, albo, gdyby takowy składał się tylko z téj lub mniéjszéj liczby radców, pełne zgromadzenie radców, przy najwyższym trybunale zaś zgromadzenie dziesięciu radców, a przy najwyższéj władzy wojskowo-sądowéj wymagać się będzie obecności wszystkich głosujących pod przewodnictwem prezydenta luk zastępcy jego.

Osądzenie odnosić się ma do następujących punktów:

1. na których osobach cięży naruszenie lub zaniedbanie obowiązku urzędowego;

2. ob und welcher Ersatz der beschädigten Partei dafür von dem Schuldtragenden zur ungetheilten Hand mit den gesetzlich dafür Haftenden zu leisten sei; welchen Personen der Rückersatz dafür obliege, und in welchem bestimmten Maße oder Betrage jede Einzelne dazu beizutragen habe; dann, so weit es thunlich ist, ob und in welchem Maße unter mehreren Schuldtragenden dem Einen oder dem Anderen ein Regreßanspruch gegen die Uebrigen zukomme.

Die Entscheidung muß zugleich den Ausspruch, wann dieser Ersatz zu leisten sei, von welchem Zeitpuncte die Zögerungszinsen zu vergüten seien, und wer die Untersuchungskosten zu tragen habe, enthalten, und nebst den Beweggründen, allen Denjenigen, für und gegen welche sie ergeht, in soweit zugestellt werden, als sie dieselbe betrifft.

§. 15.

Ergibt sich aus dem Entschädigungsgesuche, oder im Laufe der darüber eingeleiteten Untersuchung der Verdacht einer durch die allgemeinen Strafgesetze verbotenen Handlung, und kann die Zusprechung des Ersatzes nicht ohne die Durchführung des Strafverfahrens erfolgen, so ist die Verhandlung der Syndikatsbeschwerde bis zur rechtskräftigen Entscheidung der Strafbehörde zu verschieben.

§. 16.

Muthwillig erhobene Beschwerden sind an den schuldtragenden Parteien oder, wenn Vertreter für dieselben eingeschritten sind, an den letzteren durch angemessene Geld- oder Arreststrafe zu ahnden.

§. 17.

Wider die erflossene Entscheidung findet, soferne dieselbe nicht schon von dem obersten Gerichtshofe oder von der obersten Militär-Gerichts-Behörde selbst ergangen ist der Recurs dahin binnen der nach Vorschrift der Civil-Proceßordnung zu berechnenden Frist von vierzehn Tagen Statt.

Der Recurs ist bei dem Oberlandesgerichte (dem Militär-Appellationsgerichte) zu überreichen, welches nach Erforderniß der Umstände eine Verlängerung der Frist zur Ausführung der Beschwerde bewilligen kann.

§. 18.

Die Execution der rechtskräftigen Entscheidung, wodurch der Partei ein Ersatz zugesprochen worden ist, ist in erster Instanz, und zwar rücksichtlich des beweglichen Vermögens, bei demjenigen Gerichte, welchem der Verurtheilte für seine Person untersteht, anzusuchen, oder hiezu nöthigen Falles in der Entscheidung selbst eine besondere Gerichtsbehörde zu delegiren.

Der beschädigten Partei bleibt vorbehalten, noch vor Schöpfung des definitiven Erkenntnisses über die Ersatzverbindlichkeit die erforderlichen Sicherstellungsmaßregeln auf das Vermögen des schuldtragenden Beamten oder Angestellten den Bestimmungen der

2. czyli i jakie wynagrodzenie dać ma obwiniony stronie poszkodowanéj solidarnie z osobami w téj mierze prawnie odpowiedzialnemi; które osoby obowiązane są do powrotnego wynagrodzenia, i w jakiéj mierze lub kwocie, każda z nich do tego się przyłożyć winna; tudzież o ile to być może, czy i w jakiéj mierze między kilkoma winnymi przysłuża jednemu lub drugiemu prawo regresu naprzeciw innym.

Rozstrzygnienie zawierać musi oraz orzeczenie, kiedy wynagrodzenie to ma być uiszczone, od któréj chwili prowizyje za zwłokę mają być opłacone, i kto koszta śledztwa ponosić winien, a zaś doręczoném być ma wraz z powodami wszystkim tym, dla których i przeciw którym wydane jest, o tyle, o ile ich ono dotyczy.

§. 15.

Jeżeli z prośby o wynagrodzenie, lub w ciągu wytoczonego w jéj przedmiocie śledztwa wykaże się podejrzenie o czyn, zakazany powszechnemi ustawami karnemi, a przyznanie wynagrodzenia nie może nastąpić bez przeprowadzenia postępowania karnego, wówczas rozprawa co do zażalenia syndykackiego odroczoną być winna aż do chwili prawomocnego rozstrzygnienia władzy karnéj.

§. 16.

Zażalenia, swawolnie podniesione, karane być winny na stronach winę w tém mających, lub ich zastępcach, gdzie takowi zachodzą, stósowną karą pieniężną lub aresztem.

§. 17.

Przeciw wydanemu rozstrzygnieniu, o ile takowe nie przechodzi od samego najwyższego trybunału lub najwyższéj władzy wojskowo-sądowéj, wytoczonym być może rekurs tamże w przeciągu terminu dni czternastu, obliczonego wedle przepisu procedury cywilnéj.

Rekurs podanym być ma do wyższego sądu krajowego (sądu apelacyjnego wojskowego), który wedle okoliczności tego wymagających przedłużyć może termin do wyprowadzenia zażalenia.

§. 18.

O egzekucyję prawomocnego rozstrzygnienia, mocą którego wynagrodzenie stronie przyznaném zostało, upraszać należy u sądu piérwszéj instancyi, a to względem majątku ruchomego, w tym sądzie, któremu osądzony co do swéj osoby podlega, chybaby gdzie tego potrzeba wymaga, już w samém rozstrzygnieniu osobna władza sądowa była ku temu zadelegowaną.

Strona poszkodowana zastrzeżoném sobie ma prawo jeszcze przed orzeczeniem stanowczego wyroku względem obowiązku wynagrodzenia, upraszać u właściwego sądu piérwszéj instancyi o potrzebne środki zabezpieczenia na majątku

Proceßordnung gemäß, bei dem zuständigen Gerichte erster Instanz anzusuchen, ohne daß es zur Rechtfertigung der erwirkten Sicherstellung einer besonderen Klage bedarf.

§. 19.

Die im §. 8 dem Staatsschatze und den Gemeinden in dem Falle ihrer Haftung (§. 7) gegen die schuldtragenden Beamten und Angestellten vorbehaltenen Rechte auf die Rückvergütung des geleisteten Ersatzes werden durch die Execution des ergangenen Erkenntnisses ausgeführt, welche in Beziehung auf Gehalte und Ruhegenüsse, dann auf die, von den Beamten oder Angestellten eingelegten Dienstcautionen im administrativen, in Beziehung auf das übrige Vermögen aber im gerichtlichen Wege zu vollziehen ist.

Zur einstweiligen Sicherstellung des Ersatzes kann das Gericht, von welchem die Syndikatsverhandlung gepflogen wird, sobald hinreichende Verdachtsgründe hervorgehen, daß den Beamten oder Angestellten eine Ersatzverbindlichkdit obliege, für welche der Staatsschatz oder die Gemeinde zu haften hat, noch vor Schöpfung des definitiven Erkenntnisses über die Ersatzverbindlichkeit, Gehalts- und Pensionsabzüge von Amtswegen verfügen, in Ansehung des übrigen Vermögens aber die Finanzprocuratnr als Vertreterin des Staatsschatzes oder die Gemeinde auffordern, die erforderlichen Sicherstellungsmaßregeln, nach Umständen die Pfändung, Sequestration und Schätzung der gepfändeten Gegenstände bei dem zuständigen Gerichte erster Instanz, den Vorschriften der Proceßordnung gemäß, zu erwirken.

Die Aufforderung des Gerichtes, vor welchem die Syndikatsverhandlung gepflogen wird, ist zur Begründung dieser mittlerweiligen Vorkehrungen als genügend anzusehen, auch ist zur Rechtfertigung der von dem Gerichte bewilligten Sicherstellungsmaßregeln weder die Ueberreichung einer Klage, noch das Ansuchen einer Frist erforderlich.

§. 20.

Der Anspruch der Schuldtragenden unter einander auf Theilung des von ihnen in Folge einer solidarischen Verbindlichkeit geleisteten Ersatzes ist durch die gerichtliche Execution des ergangenen Erkenntnisses auszuführen.

§. 21.

Entschädigungsansprüche, welche aus schuldbaren Handlungen oder Unterlassungen abgeleitet werden, die den gerichtlichen Behörden, Aemtern und Personen noch vor der Wirksamkeit des gegenwärtigen Gesetzes zur Last gefallen sind, müssen in den durch dieses Gesetz bestimmten Formen geltend gemacht, verhandelt, und nach den zur Zeit der schuldbaren Handlung oder Unterlassung bestandenen Gesetzen entschieden werden. Die Bestimmungen der Patente vom 10. Februar 1853, Nr. 26, und vom 24. September 1857, Nr. 179 des Reichs-Gesetz-Blattes *), werden jedoch hiedurch nicht berührt.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 179, Seite 416.

obwinionego urzędnika lub ustanowionego wedle przepisów procedury, nie potrzebując osobnéj skargi do usprawiedliwienia pozyskanego zabezpieczenia

§. 19.

Zastrzeżone w §. 8 skarbowi Państwa i gminom, w razie ich odpowiedzialności (§. 7), przeciw obwinionym urzędnikom i ustanowionym prawa do powrotu danego wynagrodzenia przeprowadzone będą przez egzekucyję wydanego wyroku, która wykonaną być ma, co się tyczy płac stałych pensyj, kwiescyjnych, nie mniéj co się tyczy kaucyj służbowych, przez urzędników lub ustanowionych złożonych, na drodze administracyjnéj, zaś co się tyczy innego majątku, na drodze sądowéj.

Skoro wykażą się dostateczne powody podejrzenia, iż do wynagrodzenia obowiązani są urzędnicy lub ustanowieni, za których skarb Państwa lub gmina odpowiedzialną jest, wówczas sąd, u którego się rozprawa syndykacka toczy, z urzędu zarządzić może jeszcze przed orzeczeniem stanowczego wyroku względem obowiązku wynagrodzenia dla tymczasowego zabezpieczenia tegoż potrącenia w płacy i pensyi, co się tyczy innego majątku zaś wezwać prokuraturę skarbową, jako zastępczynię skarbu Państwa lub gminy, ażeby wyjednała sobie potrzebne środki zabezpieczenia, wedle okoliczności zajęcie, sekwestracyję i oszacowanie przedmiotów zajętych u sądu właściwego piérwszéj instancyi, stósownie do przepisów procedury.

Wezwanie sądu, przed którym się rozprawa syndykacka toczy, ma za dostateczne być uważaném do uzasadnienia tych środków tymczasowych, równie nie jest potrzebném do usprawiedliwienia środków zabezpieczających przez sąd dozwolonych, ani wyniesienie skargi, ani żądanie terminu.

§. 20.

Prawo, jakie obwinieni między sobą mają do podziału wynagrodzenia uiszczonego w skutek solidarnego zobowiązania, przeprowadzone będzie przez sądową egzekucyję wyroku wydanego.

§. 21.

Pretensyje o wynagrodzenie, pochodzące z zawinionych czynności lub zaniedbań, których się sądowe władze, urzędy i osoby dopuściły jeszcze przed działalnością niniejszéj ustawy, muszą w formach niniejszą ustawą oznaczonych być poszukiwane, rozprawiane i wedle ustaw, w czasie zawinionéj czynności lub zaniedbania obowiązujących, rozstrzygane. Postanowienia atoli Patentów z d. 10. Lutego 1853 r., Nr. 26. i z dnia 24. Września 1857, Nr. 179, Dziennik Praw Państwa *) nie są przez to naruszone.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowkiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część XXXIV, Nr. 179, Stron. 416.

§. 22.

In besonders rücksichtswürdigen Fällen ist die Frage, ob der Partei der durch das Verschulden richterlicher Personen (§. 2) zugefügte Schaden, ungeachtet dem Staatsschatze nach §. 7 keine Haftung obliegt, aus dem letzteren zu ersetzen sei, mit Rücksicht auf das Ergebniß des Syndikatsverfahrens und die Vermögensverhältnisse der Schuldtragenden von Meinen Ministern der Justiz und der Finanzen im administrativen Wege zu verhandeln und zu entscheiden, und bei entgegengesetzten Meinungen Meine Entschließung darüber einzuholen.

Wien den 12. März 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.
Graf **Grünne** m. p., F. M. L., Gen. Adj.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freih. v. **Ransonnet** m. p.

§. 22.

W przypadkach na szczególny wzgląd zasługujących, będzie pytanie, czy szkoda, wyrządzona stronie przez zawinienie osób sędziowskich (§. 2) wynagrodzoną być ma ze skarbu Państwa, lubo ten nie ma wedle §. 7 odpowiedzialności, ze względem na wynik postępowania syndykackiego i stósunki majątkowe obwinionych przez Moich Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu na drodze administracyjnéj rozprawione i rozstrzygnione, a gdyby tu zachodziły zdania sprzeczne, powinno Moje postanowienie być zasiągnione.

Wiédeń 12. Marca 1859 r.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.
Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Grünne** m. p. F. M. P. Jen. Adj.

Z Najwyższego rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.